

Fokus på tursejlad nr. 9

Betragtninger over alu-mast kontra træmast på langtur til Sverige.

Sommerturen 1998 var en skøn oplevelse. Vore fotos fra denne ferie viser stort set kun solskin fra morgen til aften, men et enkelt viser nu at det også regner i denne del af verden, nå ja.... med mellemrum.

Vi var egentlig bestemt på at besøge det norske Sørlandet i vores tidligere Folkebåd DEN 800 "MARIA". Fra start af tog vi et godt hug op gennem Kattegat, og lå så over et par dage i Strandby, en rar fiskerihavn lige inden for Hirsholmene. Det var såmen helt godt vejr, med rigelig vind, flotte drivende skyer, men 'varmesystemet' virkede slet ik-ke. Efter et par dage stak vi ud på de åbne vidder med en tungt lastet båd, vi skulle holde ferie i 4 uger, ja altså 4 voksne. Jo, vi har valgt en båd af passende størrelse, men der er da så ikke helt plads til alle 4, når vi sejler de lange stræk. Det passer fint når der sejler nogle store færger på kryds og tværs over Kattegat og Skagerak, det skulle være underligt om vi ikke kunne ramme land i nærheden af en færgehavn.

Skærgården ved Orust

Da vi havde krydset nordpå, til Skagens gren var under horisonten, begyndte vi at hovedregne på hvor mange timer vi skulle krydse i denne sø (ca. 10 sek. meter vind og 1,5 – 2 meter bølger). Selvom vi ikke regner så godt, blev vi ret hurtigt enige om, hvor meget mere fornøjeligt det er at sejle halvvind, ja det havde vi slet ikke prøvet i dag, og man skal vel variere sig lidt. Det var nemt, og det varede ikke længe før vi kunne skimte Carl Sten

fæstningen ved Marstrand. Vi holdt nu lidt sydligere, da vi skulle stille i Göte-borg dagen efter, iført matrostøj for at tage standsmæssig imod pigerne.

Da besætningen næste dag var fuldtallig holdt vi ud i skærgården nord for Göte-borg, imellem dejlige klippeøer, gennem smalle sund, tæt på spændende små-havne. Vi fandt et fint sted helt ind til klippen, i læ og vel fortøjet til bolte, som venlige mennesker havde boret ned i klippen... og her lå vi med et hækanker ude på sandbund. Nu fandt vi grillen frem, og ferien og skærgårdslivet begyndte for alvor.

Men hvad har alt dette med alu-mast kontra træmast at gøre...? Jo, næste dag fortsatte vi til det kendte sejlsportscentrum, Marstrand. Her oplevede vi noget, der bi-drager til debatten om alu-mast eller ej. Da vi havde set stedet, med fæstningen hvor Tordenskjold optrådte med "Tordenskjolds soldater", og de mange både fra nær og fjern, trak vi ud fra vores gode plads mellem Y-bomme ved pontonen, drejede op i vindøjet og strakte storsejlet. Det vil sige kun 3 meter op, så fangede en syning i flynderen en lille splint i hulkelen. Det lykkedes at flække hulkelen på ca. 30 cm, uden at sejlet gik itu. Ned med sejlet, starte motor og tilbage mellem Y-bommene inden andre så sig varm på pladsen.

Reparation af hulkehle

Nu var det om at tænke på løsninger, men hel-digvis havde "Lillebror" ikke været mere søvnig da han hentede morgenbrød, end at han bed mærke i et par tømrer i gang, lidt oppe i gaden. Op og tigge lidt lim, ned og finde kiler (plast tøjklammer) en line til surring og en vrider. Op og

reparere, siddende i en badelejder, jo der kan findes meget i en turlastet Folkebåd. Nu måtte jeg sidde der oppe med lim og klemmer og snor, og tillige høre på "Lillebrors" hånende bemærkninger om konservative folkebådssejlere, der lever ude at takt med nutiden. Hvis vi nu havde indført den alu-mast, kunne vi nu ligge ude mellem andre sejlere i farledene og nyde sejladserne. Men vi vil hellere rode med flækkede hulkele, halvruddne områder ved godsbeslag og mange andre argumenter kom op til mig i en jævn strøm. Tjaaeee... han har måske ret, måske skal vi ikke hindre fremskridtet, ikke holde ungdommen borte fra klassen, med de tanker de gør sig om at lakere og pudse med sandpapir. Mine piger tog endda fotos af mit 'lapperi', og sagde at "nogen kan li' at sejle, andre at passe og pleje".

Nå, vi fik da tid til at nyde vejret, livet i Marstrand og kapsejladserne lige uden for klipperne. Her var der mesterskaber for 2,4 M både (Mini 12 M). Der deltog endda en dansker, ja det var en tidligere folkebådssejler fra Kolding. Bent Møller Sørensen er gået lidt ned i skala og fornøjede sig mod både såkaldt "normale" og handicappede sejlere.

Slæder holder forlig

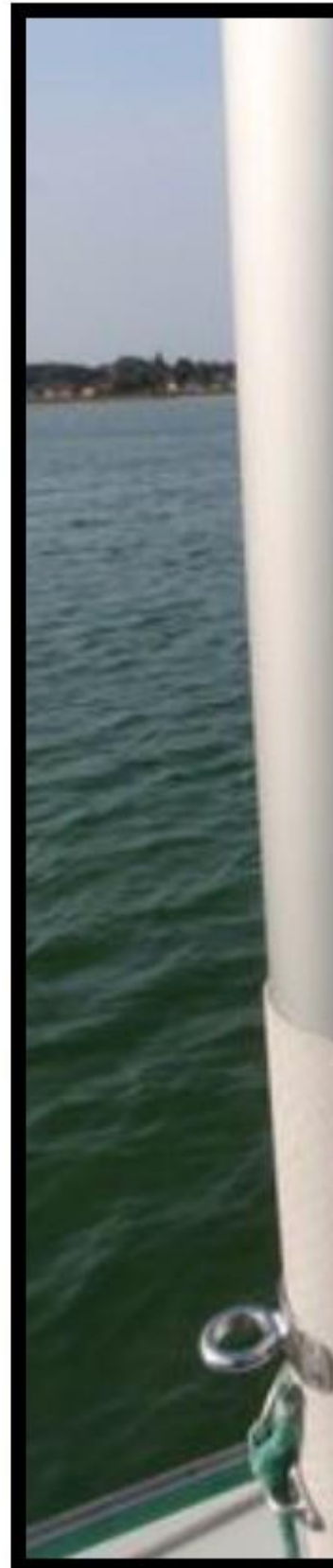
Det var en oplevelse at se de små både tumle rundt i store felter.

Til sidst var limen tør og vi kunne strække sejl og glide ud af den nordlige indsejling til dette spændende centrum for sejlere, her mødes de unge for at blive set de rigtige steder, og gamle for at bo på pension, super seriøse sejlere træner for diverse sejlprojekter, og sejlerlivet udfolder sig her.

Nu lå skærgården åben for os og vi nød mange gode dage i godt vejr, og enkelte i regn og blæst. Og vi vil huske turen op til Smøgen og skærgården her omkring for en rigtig dejlig sommertur

Her 18 år efter og nu med en alu-mast på vores Folkebåd, ser jeg mange fordele ved dette materiale. Der er ikke samme risiko for at skade hulkelen, vi har nu slæder i forliget på storsejlet, så det bliver på båden når vi sætter og bjærger. Den er ikke ligeså smuk som en hvidmalet eller lakeret mast. Men den er væsentlig lettere at vedligeholde og det er praktisk at faldene kan føres inde i masten. Alu-masten er ikke så sart over for et lille stød, på træmasten var det vigtigt at lukke eventuelle småska-der med lak eller olie straks. Når man ønsker at kunne rebe sejlet er det ikke nødvendigt at forstærke hulkelen i det område toppen af sejlet når til, når der er rebet, som på træmasten.

En ulempe ved alu-masten er en forholdsvis høj pris. Hvis det ikke er muligt at købe en brugt, skal man op over 40.000 kr. for en komplet ny rig i aluminium. Hvis man køber en lakeret træmast fra FolkebådCentralen i Hamborg uden beslag, kan det gøres for ca. 17.500 kr. eksklusive transport. Men så er der et arbejde med at montere beslag og hvis den skal leveres komplet nærmer prisen sig en alu-mast.

Når jeg ser tilbage på 6 sæsoner med alu-mast, har vores tursejlad været meget mere bekvem og håndtering af sejlene er lettere og fremfor alt... mere sikker. Vi skal ikke på dæk for

at rebe storsejl og der er mere styr på storsejlet når det skal ned. Og vurderer jeg på bådens potentiale i kapsejl-lads har jeg oplevet at den er ligeså hurtig med alu-masten, som med min gode træmast.

I næste blad vil jeg dele mine erfaringer med at sejle med Gennaker.

Med sejlerhilsen

Lars Bræstrup

F DEN 1048 'MARIA' E-mail: labra1048@gmail.com